

Zver v človeku!

ROMAN

Francosko spisal
Halle Zola.

Za Clav. Americo
prevredil L. J. P.

ČETIRTO POGAVLJE.

Ko sta Lahesnaeva stopila v kabinet preiskovalnega sodnika, sta bila jako ljubeznjivo sprejeta, kajti g. Denizet ni bil samo bistroumen jurist, pač pa tudi spreten športnik, katerega so v salonih v Rouenu prav radi videli. Pred gospo Lahesnaevo postavi lep naslonjač. Bila je ženska brez pomena, neprijazna in nelepa blondinka, siadko-lislega obraza. Se bolj kisla pa je bil njen mož, ki se je imel zahvaliti upljivu svojega tasta in zaslug, katere si je slednji pridobil za cesarstvo, da je postal že s 36. leti dvorski svetnik.

"Gospa," reče Denizet jako trjaskno, "saj mi oprostite, ker vas moram neprestano nadlegovati s to skrivnostno in nagajusno zgodbo. Toda jaz vem, da vi kakor jaz srčno želimo, da posvetimo enkrat že z jasno lučjo v ta zamotan položaj, da pride zločinec pred sodnika ter dobi plačilo za svoje grehe."

In ko naznani sodnik pisarju, da se začne sedaj izpraševanje, sledi nekaj brezpomembnih in vsakdanjih vprašanj. Toda tudi to je bilo gospodu Lahesnaju preveč, ker razjarjen zakriči:

"Sicer pa vam povem na tem mestu prav energično in jasno, da nimam najmanjšega razpoloženja, da bi Rubaudovim pustil posestvo in hišo v Croixu. Kako more Grandmorin zapustiti tako bogastvo otroku svojega hlapca? In zakaj? S kakšno pravico se pa govori v sedajšnjih dneh, da vedo Rubaudovi nekoliko več o umoru kot mi?"

Sedaj pa je pričelo zanimati tudi gospoda sodnika Denize-

ta. "Tako! Tako! Kaj pa ljudje govori?"

"Če sta Rubaudova vedela, da jima bo Grandmorin zapustil tako veliko posestvo, tedaj je bilo seveda za nje bolje, da se Grandmorina čimprej znebita. Le pomislite, da sta bila Rubaudova zadnja, ki sta z njim govorila. Sploh se mi pa zdi vsa ta zadeva jako sumljiva za Rubaudove."

Sodnik se pa nevoljno obrne proti gospe Lahesnae:

"In vi, madame, ali bi sploh mogli misliti, da bi vaša nekdanja prijateljica povzročila tako velik zločin?"

Berta vprašujoče pogleda svojega moža.

"Moj Bog!" reče konečno nevoljno, "oseba, o kateri govorite, je imela že kot mala deklica jako neprijetne značajne lastnosti."

"Kaj pravite! Mogoče je bila že v Donvile koketna in lahkomisljena?"

"Oh, gospod moj! Moj oče bi ji nikdar ne dovolil, da bi z menoj občevala!"

Sodnik postane zopet nevoljen. S tem dolgočasnim zakonskim parom v resnici ne more priti naprej.

"Poglejmo celo zadevo v drugi luči," reče konečno z nemirnim glasom. "Ljudje, ki so tako izobraženi kakor je Rubaud ne umorijo takega moža kot je bil Grandmorin, da bi potem za njim podedoval. Ne, ta vzrok ne bi preprečil nobene sodnika na svetu! In prosim, le pomislite, kako se je cela stvar dogodila, kot so nam neizpodbitne priča dokazale."

Nihče ni videl Rubaudove, da je stopila v kupej, pač pa so

ih videli že v Varentinu, da sta govorila skozi okno svojega oddelka. Kako naj bi potem prišla semintja na vlak, ki je vozil s polno paro? Celotno sprevednik, pri katerem smo vprašali, je izpovedal, da je korakanje po stopnicah pri vlak, ki se nahaja v polni vožnji, skoro nemogoče, da življensko nevarno, in to za moža, in kaj šele za ženo! Ne, ne, sumičenje Rubauda je nemogoče. Dobiti moramo drugo sled. Dobiti moramo onega moža, ki se je v Rouenu priključil v rezervirani oddelki, ki je potem na kakki mali postaji zopet ven skočil, ki je imel vzrok, ali je vsaj tako mislil, da se mora maščevati nad predsednikom, ki je v javnosti grozil, da bo predsednika ubil!"

Službujoči orožnik hoče pravkar spustiti v sobo novega došleca, toda še predno more svojo namero skončati, ga slednji že potisne v stran, in v sobo stopi dostojanstvena, visoko elegantna dama, ki je bila kljub svojim 54 letom še vedno lepa in imponujoča.

"Da, jaz sem, moj ljubi gospod preiskovalni sodnik," reče s prijaznim glasom, "žal, ker sem prepozno prišla, toda oprostite mi, kajti pota so silno glaba. Namesto treh ur iz Donvile do Rouena, smo potrebovali šest."

Gospod Denizet se je medtem dvignil in je šel galantni dami naproti.

"Upam, da se dobro počutite, milostljiva gospa," reče.

"Jako dobro, gospod sodnik."

"Prosim, vsedite se, milostljiva! Kakor sem že gospe Lahesnaeji povedal, sem prisiljen venomer povečavati vašo žalost s skrivnostnim umorom vašega brata."

"Moj Bog, razmere se pač ne dajo spremeniti. Dober dan, Berta! Dober dan, Lahesnae!"

Bila je gospa Bonhon, sestra umorjenega predsednika.

"Če mi dovolite, bi rad stavil nekoliko vprašanj," reče preiskovalni sodnik. "Neka priča je govorila o nekem brzojavu, ki ga je vaš gospod brat prejel

od vas, in ki ga je poklical, da mora takoj v Donvile. Toda mi nisimo dobili nobene sledi o tem brzojavu. Ali ste vi spisal to brzojavko in odposlali?"

"Jaz nisem brzojava niti spisal, niti ga nisem odposlala na brata. Vendar sem ga isti dan pričakovala, ker bi mi moral prinesiti 10.000 frankov. In to svoto je moral na vsak način imeti pri sebi, zato sem pa prepričana, da se ni zvršil samo umor, pač pa celo roparski umor."

Sodnik nekaj časa molči, potem pa neprisljano vpraša:

"Kaj mislite o Rubaudovih?"

Gospa Bonhon pa živahno protestira.

"Ne, ne, moj ljubi gospod Denizet! Ne, teh dobrih ljudi nikakor ne smete sumičiti. Severina je bila vedno dobra, pokorna, mila mala deklica, in pri tem jako ljubeč otrok. Jaz mislim, če si popolnoma izpraznamo svojo vest, da se niti Severine niti njenega moža ne more sumičiti takega dejanja."

Gospa Lahesnaeja pa razdraženo vzkligne:

"Ljuba teta, vi ste jako površni v sodbi."

Gospa Bonhon pa zavrne svojo nečakinja:

"Pusti me v miru, Berta; o tej točki se ne bodeve nikdar zjedini. Bila je zabavna, prijetna in pridna deklica, in za to mi je bila mala Severina vedno simpatična. Jaz vem, kaj vi Lahesnaeji mislite, toda motite se. Jaz mislim, da je popolnoma pošteno, da je tvoj oče zapustil Rubaudovim posestvo v Croix. In zakaj bi jim ne privoščil tega bogastva? Saj vendar veš, da denar sam na svetu ne dela srečnih ljudi."

"Rubaud je govoril o nekaki brzojavki," poseže tu v pogovor gospod Lahesnae s precej strupenim glasom. Torej če ni tu nobene brzojavke, bi predsednik tudi ne povedal Rubaudu, da je brzojavko sprejel. Torej je Rubaud legel, in zakaj je lagal?"

"Toda," zakliče sodnik vznurjen, "prav lahko je mogoče, da je govoril predsednik o

kaki brzojavki, da bi utemeljil svoj tako nepričakovani odhod. Gospod Lahesnae, vi s svojimi očitani delate položaj še veliko bolj zamotan, kot je v resnici."

Trenutek zadrege nastane. Ko sodnik zopet spregovori, skuša svoj glas nekoliko umiriti. Z nekako previdnostjo se obrne proti gospe Bonhom:

"Sedaj pa moram preiti na precej delikatno zadevo, gospa moja, in že naprej prosim, da mi oprostite! Po okolici se pripoveduje, da je skazoval pokojni predsednik raznim mladim gospodičnam veliko naklonjenost."

Gospa Bonhome se prijazno nasmehne in reče z dobrohotnim glasom:

"Prosim, gospod Denizet, mož v njegovih letih! Moj zrat radi javne nasilnosti v zaporu. Odtedaj je živel popolnoma po

svoji volji. In jaz nisem imela vsroka, da bi mu kaj očitala. Bil je vedno gentleman, in kljub svoji priložni ljubezni za vse lepoticke, se je vedno gibal v prvih in najboljših krogih."

Berta se vzgrizne v ustnice; bila je silno ogorčena, da se drznejo ti ljudje v njeni navzočnosti govoriti o ljubicah njenega očeta. Gospod Lahesnae pa gleda skozi okno in žvižga, da pozabi mučni prizor.

"Oprostite, če preidem še enkrat na to delikatno stvar," reče gospod Denizet. "Moja uradna dolžnost me sili k temu. Ali ni imel gospod Grandmorin nekoliko ljubavno afero z eno svojih uslužbenk?"

"O. Vi mislite ono zgodbioc z Lojzko! Deklica je imela še kot otrok razmerje z nekim surovim kočijažem, ki je sedel radi javne nasilnosti v zaporu. Ljudje so se drznili njeno štip-

no smrt spraviti v zvezo s svojim bratom. To je nesramna laž, katere ni para. Jaz sicer ne vem, kaj se je zgodilo, le toliko mi je znano, kar mi je povedal naš zdravnik, da je umrla Lojzka v koči njenega ljubčka, kočijaža, na otrpanju možganov. Ali ne, gospod sodnik, da radi tega se nikakor ne more obdolžiti mojega brata! Ne, ne, vse je le nesramno obrekovanje."

Sodnik je z največjim zanimanjem sledil več ali manj lažnjivemu poročilu gospe Bonhom, vendar ni hotel niti besedice spregovoriti o tem. Gospa Bonhom, ko vidi sodnika v taki zadregi, se vznemiri in vpraša v vidni zadregi:

"Seveda, tajiti ravno ne morem, da je moj brat lepo, mlado deklico, tako ljubeznjivega otroka, v šali objel, da bi jo nekoliko podražil."

ZA BOŽIČ IN NOVO LETO

se kaj radi spominjajo Slovenci svojcev v stari domovini in jim pošiljajo darove; seveda iz te dežele večinoma le GOTOVE DENARJE; v tem oziru je najboljšje, da se obrnejo v materinem jeziku na podpisanega, kateri : : : : vse hitro in točno odredi. : : : : :

Frank Sakser
82 Cortlandt Street, New York, N. Y.
6104 ST. CLAIR AVENUE, N. E., CLEVELAND, O.

ZA BOŽIČNE PRAZNIKE.

Priporočamo se vsem našim prijateljem in rojakom v nakup našega pristnega domačega vina kakor tudi raznovrstnega žganja.

Znižane cene za vsako naročilo od ene gal. naprej

Pristni domači tropinjevec galon ..	\$2.00,	steklenica .	\$0.75
Pristni domači drožnik ..	\$2.75,	„ ..	\$0.85
Pristna domača slivovka ..	\$2.75,	„ ..	\$0.85
Francoski Type Cognac ..	\$3.00,	„ ..	\$0.90
Jamaica Type Rum ..	\$2.50,	„ ..	\$0.75
Golden Wedding Rye Whisky ..	\$2.75,	„ ..	\$ 1.25
Guckenheimer Rye Whiskey ..	\$2.75,	„ ..	\$ 1.25
Kentucky Rye Whiskey ..	\$2.50,	„ ..	\$ 1.00
Green Hill Whiskey ..	\$2.25,	„ ..	\$0.80
Holland Type Gin ..	\$2.25,	„ ..	\$ 1.00
PRAVI KRANJSKI BRINJEVEC	\$ 1.25

CORDIALS (Sladke pijače)			
Rock & Rye Crystallized ..	steklenica	\$0.70
Rock & Rye Lemon Horehound ..	„	\$0.65
Germania Kummel ..	„	\$0.85
Blackberry ..	„	\$0.85
Cherry ..	„	\$0.85
Spanish Port Wine ..	„	\$0.65
Spanish Sherry Wine ..	„	\$0.65
VINO.			
Rudeče domače vino ..	galon	\$0.65
Rudeče domače vino ..	galon	\$0.75
Belo domače vino ..	galon	\$0.85
Riesling California vino ..	galon	\$1.25

V zalogi imamo se razne druge vrste pijač, katere niso tukaj priobčene. Za obilna naročila se priporočamo

PRVA SLOVENSKA DRUŽBA

THE OHIO BRANDY DISTILLING COMPANY

6102-6104 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio